

Maade Udtryk, der vare langt uskyldigere end disse. Hvorfor skulle vi saa give fornyet Anledning til en saadan Opfattelse? Derfom man nu siger mig, som jeg saa ofte har hørt, at dette er den gamle Sætning, at man ikke skal irritere Fjenden, saa siger jeg, at dette Ord i sig selv er ganske fornuftigt, thi det er til ingen Nytte at irritere Fjenden. Staaer Fjenden, om de kunne, ødelæg ham, om de kunne, men gjører det taust og ventur, til de finde det rette Øieblik, annoncerer det ikke iforveien, raaber ikke: Vagt i Gævær! som jeg allerede een Gang har sagt, naar de ville gjøre et Overfald.

Ordføreren for Forslagsstillerne:

Det er en Selvfølge, at da Forslagsstillerne forhandlede med hverandre om at indbringe nærværende Forslag til en Adresse, maatte de overveie, hvilken Udsigt der frembød sig for dens Skæbne under Behandlingen her i Salen, og under denne Overveielse toge vi visse ogsaa et stærkt Hensyn til den Behandling, Forslaget vilde møde fra den ærede sidste Talers Side. Det var et af de Punkter, der særlig bestæftigede Forslagsstillerne, om man ikke af Frygt for den Behandling, Forslaget vilde møde fra dette Medlems Side, skulde lade det falde, men vi kom dog til den Ansættelse, at det ikke vilde være rigtigt at lade det falde af denne Grund. Man er jo saa vant til, i Særdeleshed under Adresseforhandling, at høre det ærede Medlem lade sit rige Lune og sin Munterhed stemme Forsamlingen til Latter, og det kan ogsaa have sin Nytte, at man under alvorlige Forhandlinger faaer lidt Afvejling. Desuden vide vi af tidligere Erfaring, at naar blot det ærede Medlem saaledes har udtalt sig med al sin Skarphed imod en Adresse, saa stemmer han dog tilsidst for den. (Tscherning: Nei, jeg har stemt imod Adresserne!) So, paa denne Maade har det ærede Medlem forholdt sig (Tscherning: Det troer jeg ikke!) So! det er saaledes. Det vilde nu vel være et aldeles ufrugtbart Arbeide, at begynde paa at imødegaae Noget af, hvad det ærede Medlem her har sagt, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at naar han har troet at kunne karakterisere Forhandlingerne her saaledes, at det var, som

om vi ved en Manegehest, saa maa jeg ansee mig berettiget til ligeoverfor denne Signelse at sige, at han ved denne Leilighed rider sin gamle Kjøphest, og en Manegehest har dog altid Noget at bethede ligeoverfor en Kjøphest; thi en Kjøphest kommer ikke videre, end det Menneske, der rider den, ved sin egen Kraft driver den frem. Jeg skal nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvorledes det ærede Medlem har læst det Udkast, som han har kritiseret, navnlig i to Henseender. Han sagde for det Første, at der stod i dette Udkast, at om man ogsaa ved Fredsslutningen kunde faae Slesvig til Eideren, vilde Adressens Forfattere ikke have det; men nu vil Enhver, der med nogen Opmærksomhed blot en eneste Gang har gennemlæst Udkastet, see, at dette er saa langt fra at være Tilfældet, at der tværtimod udtales den stærkeste Beflagelse og den dybeste Sorg over, at man muligen kan komme til at byde sig overfor en Fred, der ligner Fredspræliminairerne af 1ste August, og det fremgaaer altsaa af Adressen, at det er med dyb Beflagelse, at man tænker sig, at man ikke skal kunne beholde Slesvig til Eideren. Dernæst sagde det ærede Medlem, og dette er det andet Punkt, jeg skal gjøre opmærksom paa, at Adressen gaaer ud paa, at der skal dannes en national Stat, og medens vi hidtil have haft en national Stat under Grundlovens Herredømme, vilde vi ved denne Deel af Adressen udtale, at dette ikke har været Tilfældet; men det ærede Medlem tager feil heri, netop fordi han ikke har læst Adressen, thi der staaer deri ikke Noget om at danne en national Stat, men om at opretholde og befæste en saadan. Adressen gaaer altsaa ud fra, at vi have en national Stat under Grundlovens Herredømme, og at vi under de Forhold, der forestaae, og som kunne blive mere eller mindre indgribende, ønske at opretholde og befæste den. Disse to Prøver paa, hvad det ærede Medlem kan komme til at udtale om et Udkast som det foreliggende, vilde være tilstrækkelige til at karakterisere hans Udtalelser. Det vilde virkelig ikke være vanskeligt, naar man i det Hele taget troede, at Sagen behøvede det, og at Tiden tillod det, da at godtgjøre, at de øvrige Punkter i det ærede Medlems Fore-